

Stalino KELIU

LKP(b) KUPIŠKIO APSKRITIES KOMITETO IR
KUPIŠKIO APSKRITIES VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

Eina 3-ji metal

1948 m. sausio 31 d.

Kaina 20 kp

№ 7 (62)

Griežtai pagerinkime ideologinį darbą

Ideologinio darbo frontas — svarbus frontas tarybinių žmonių susipratimui ir patriotizmui pakelti. Įvykęs LKP(b) Centro Komiteto XV-sis plenumas objektyviai apsvaistė LKP(b) CK Sekretoriaus drg. Sniečkaus pranešimą „Apie ideologinio darbo pagerinimą“. Šis pranešimas atžymėjo svarbius trūkumus ideologinio darbo bare mūsų respublikoje ir nušvietė konkrečias galres minėtų trūkumų pašalinimui.

Mūsų apskrityje, kuri organizuota netaip senai, yra rimtų spragų ideologiniame darbe. Uždavinys, kurį pastatė LKP(b) CK XV-sis plenumas prieš respublikos partines, komjaunimo ir tarybines organizacijas, ypač prieš tarybinę darbo inteligentiją, labai ryškiai stojasi ir Kupiškio apskrityje. Pas mus dar nėra patenkinamo lygio šioje srityje. Kaip to išdava gaunasi faktas, kad Kupiškio apskrityje dar negalutinai likviduoti okupacijos padariniai žmonių sąmonėje.

Jeigu atskirai išanalizuoti ideologinio darbo sritis, tai, reikia pasakyti, pas mus ypač apleistas jaunimo auklėjimo darbas. Dabar kiekvienam mokytojui turėtų būti aišku, kad tarybinė santvarka ir kunkuliuojantis naujas gyvenimas reikalauja mokytį mūsų jaunąją kartą komunistinėje dvasioje. Juk jau beveik 3 metai, kai baigėsi Didysis Tėvynės karas ir mūsų šalis sparčiais tempais kasdien įeina į vis laimingesnio ir šviesesnio gyvenimo vėžes. Bet, deja, dar pasitaike tokių mokytojų, kurie nesusipranta, o gal ir sąmoningai vengia eiti sykiu su tarybiniu gyvenimu. Taip jie prasilenkia su tarybinio mokymo metodais. Ne paslaptis, kad Kupiškio suaugusių progimnazijos mokytoja Vaitiekienė, dėstydama lotynų kalbą, vartoja fasisto Jokanto pasenusius vadovėlius, kuriuose piln: religinio šlamšto. Subačiaus gimnazijos mokytojai Steponavičius ir Žilinskaitė sistematingai lanko bažnyčią, o Subačiaus valsčiuje, Ilčionų pradž. mokyklos vedėja Žaliauskaitė visai paskendo religinių prietarų baloje. Ko gi, norėti iš tokių mokytojų?...

Kupiškio gimnazijos mokytoja Žekaitė, dėstydama TSRS istoriją, visai nenurodo didžiosios istorinės lietuvių ir rusų tautų draugystės. Tos pačios gimnazijos mokytojai Jonušys ir Žurauskaitė savo dalykų dėstymo nesuriša su politika ir gyvenimu. Idomu, kodėl to nemato šios gimnazijos direktorius drg. Vaitiekūnas ir Apskrities Liaudies Švietimo skyriaus vedėjas drg. Buivydas. Jie turėtų daugiau dėmesio atkreipti į ideologinį darbą tarpe besimokančio jaunimo.

Komjaunimo organizacija ideologiniame — auklėjamajame darbe vaidina ypatingą vaidmenį. Tačiau į tai visai nekreipia dėmesio LLKJS AK sekretorius drg. Timofejevė ir jo darbuotojai. Niekas ne užginčys, kad po šiai dienai tebetrūksta paskaitų ir vakarų jaunimui, o lektorių grupė, organizuota prie LLKJS AK, kažkodėl dirbti nepradėjo. Patys atsakingi LLKJS AK darbuotojai drg. drg. Butkus, Grigalaitis ir kit. šia padėtimi nesidomi, aškindamiesi, kad tai ne jų reikalas.

Didelė kaltė dėl apsileidimo ideologiniame darbe krinta ir ant Apskrities Kultūros — Švietimo Darbo skyriaus bei ant Apskrities Kultūros Namų. Šių įstaigų vadovai drg. drg. Purnas ir Mickavičius paliko savieigai ideologinį darbą. Jie, gal būt, nežino, kad ideologiniam darbui su masėmis galima puikiai panaudoti tokias agitacijos priemones, kaip kinas, meninė saviveikla, šokių vakarai su programa, literatūros vakarai, darbas pirkiose — skaityklėse ir pan. Tam galima rasti gana daug variantų.

Apskrities bibliotekose dar ir paskutiniu metu randa si smetoniškių knygų, kuriose demonstratyviai keliaklupsčiai aujama prieš Vakarų Europos supuvusią kultūrą.

Yra ir daugiau aki rėžiančių faktų, kaip, pav., šieninė spauda, kuri, toli gražu, yra dar per silpna ir neatitinka savo paskirties. Tas ypač pastebima mokyklų sienlaikraščiuose, kur vyrauja naivios rudeniniai — pesimistinės nuotaikos ir gramatinių klaidų gausumas.

Reikalinga visi išdėstyti trūkumai kaip galima greičiau išgyvendinti ir rimtai pakelti masinio ideologinio darbo lygį.

Tarybų Sąjungos — Lenkijos komunikatas apie Lenkijos vyriausybės Delegacijos viešėjimą Maskvoje

Š. m. sausio mėn. 15 d. Maskvą atvyko Lenkijos respublikos Ministras Pirmininkas J. Cirankevičius, Ministro Pirmininko Pavaduotojas V. Gomulka, Pramonės bei Prekybos Ministras G. Mincas ir kiti oficialūs asmenys.

Pasikalbėjimuose, vykusiuose tarp TSRS Ministrų Tarybos Pirmininko J. V. Stalino, Užsienio Reikalų Ministro V. M. Molotovo ir Užsienio Prekybos Ministro A. I. Mikojano, iš vienos pusės, ir Lenkijos Delegacijos — iš kitos pusės, buvo apsvaistyti svarbūs politiniai bei ekonominiai klausimai, dominantieji abi valstybės.

Per pasikalbėjimus buvo svarstoma dabartinė tarptautinė politinė padėtis ir buvo pilnutinai suderintos abiejų vyriausybių nuomonės.

Sausio mėn. 26 d. buvo pasirašytas susitarimas dėl savitarpinio prekių tiekimo 1948 — 1952 m. m. laikotarpiu.

Tas susitarimas nustato pagrindinius savitarpinio prekių

tiesimo kontingentus bendros vertės daugiau, kaip už vieną milijardą dolerių. Tarybų Sąjunga tiekis Lenkijai: geležies, chromo ir mangano rūdą, naftos produktus, medvilnę, aliuminijų, azbestą, automašinas, traktorius ir kit. prekes. Savo ruožtu Lenkija tiekis Tarybų Sąjungai: anglių, koksą, tekstilės gaminius, cukrų, ciną, plieno gaminius, geležinkelio riedmenis, cementą ir kit. prekes. Šalia metinio pagrindinių kontingentų patikslinimo, kainos bus nustatomos remiantis pasaulinėmis kainomis.

Sausio mėn. 26 d. buvo taip pat pasirašytas susitarimas „Dėl pramonės įrengimų tiekimo Lenkijai kreditu“.

To susitarimo pagrindu Tarybų Sąjunga tiekis Lenkijai laipsniškai 1948 — 1956 m. m. laikotarpiu pramoninius įrengimus, tarp kita ko, dideliu naujam metalurgijos fabrikui, energetinius įrengimus, įrengimus chemijos fabrikams, gaminiams azotines trąšas, soda, karbitą, ir t. t., o taip pat įrengimus metalo apdir-

bamajai, tekstilės ir kitoms pramonės šakoms, įrengimus miestams bei uostams atkurti.

Tiems tiekimams padengti Tarybų Sąjunga sutiko suteikti Lenkijai vidutinio termino kreditą iki 450 milijonų dolerių.

Be to, Tarybų Sąjungos vyriausybė sutiko papildomai parduoti Lenkijai kreditu ir 200 tūkstančių tonų grūdų kas bendrai su ankstyvesniais grūdų tiekimais iš Tarybų Sąjungos į Lenkiją pasieks šiais žemės ūkio metais iš viso pusę milijono tonų. Naujai skirti 200.000 tonų grūdų bus patiekti Lenkijai per artimiausius tris mėnesius.

Derybų metu taip pat buvo apsvaistyti klausimai, susiję su 1947 m. kovo mėn. techninio bendradarbiavimo susitarimo vykdymu, o taip pat klausimai, susiję su Lenkijai priklausančios Vokietijos reparacinių tiekimų dalies tiekimais 1948 metais.

Pasikalbėjimai vyko draugiškoje aplinkoje, pilnutinio savitarpinio supratimo ir nuosirdumo atmosferoje.

Aukštame politiniame lygyje praveisti vietinių darbo žmonių deputatų Tarybos pirmąsias sesijas

Tik ką praėję rinkimai į vietinės darbo žmonių deputatų Tarybas parodė plačiosios darbo žmonių masės aukštą politinį lygį ir pasitikėjimą tarybine politika.

Pačių darbo žmonių išstatytieji kandidatai į vietinių Tarybų deputatus buvo vieninai išrinkti, nes liaudis žinojo, kad jie tikrai renka savo geriausius storus ir dukras, kad tik darbininkų ir valstiečių atstovai, būdami vietinių Tarybų organuose, tikrai sugebės ginti jų reikalus. Išrinktiesiems deputatams į vietines Tarybas tenka garbingos, bet kartu ir atsakingos pareigos, kurias jie turės nešti vykdydami savo rinkėjų valią. Didelė dauguma išrinktųjų deputatų į vietines Tarybas su savo darbu ir pareigomis susidurs pirmą kartą. Todėl partinių, tarybinių ir komjaunimo organizacijų pirmieji uždavinys

praveisti pirmąsias vietinių tarybų sesijas organizuoti ir aukštame politiniame lygyje. Pasiskirstant deputatams pareigomis, reikalinga numatyti koks deputatas gali būti tinkamas vienos ar kitose pareigose. Pravedant pirmąsias vietinių Tarybų sesijas, reikalinga mūsų išrinktiesiems deputatams plačiai ir nuosekliai išaiškinti jų teises, pareigas, tiesioginį darbą ir atsakomybę prieš rinkėjus.

Sesijų eigoje turi būti neatidėliojant parinktos vykdomiesiems komitetams patalpos ir reikalingi įrengimai dėl jų tolimesnio normalaus darbo.

Prie kiekvieno vykdomojo komiteto turi būti įsteigtas atitinkamas skaičius komisijų, kaip kad, finansų, kelių remonto, kultūros — švietimo ir kitos, kurioms vadovauti turės vietinių Tarybų deputatai. Kaip pravedamose sesijose, taip ir tolimesnėje vie-

tiesinių Tarybų darbo eigoje, partinių, komjaunimo bei tarybinių organizacijų turi būti visa laika atkreiptas dėmesys į mūsų jauną vietinių Tarybų darbą, nenuilstamai jas auklėjant, teikiant kiekvieną dieną konkrečią praktišką pagalbą, sustatant pavyzdinius darbo planus, parodant, kaip reikalinga posėdyje risti vieną ar kitą klausimą, išaiškinant visus susidariusius neaiškius klausimus ir nurodant visas klaidas, kurios gali būti jų darbo eigoje.

Kasdieninis partinių, tarybinių ir komjaunimo organizacijų rūpinimasis vietinių Tarybų darbo našumo pakėlimu ir atsidares mūsų išrinktųjų deputatų nuosirdus darbas tikrai atneš naują ekonominį bei kultūrinį darbo žmonių gerovės pakilimą.

Š. Uostas

KUPIŠKIO APSKRT. DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS DEPUTATŲ DĖMESIUI!

Š. m. vasario mėn. 8 d. Kupiškio Apskrities Vykdomojo Komiteto patalpose šaukiama pirmoji Kupiškio apskrities darbo žmonių deputatų Tarybos sesija. Valsčių Vykdom. Komitetai įpareigojami vykstančius į sesiją deputatus aprūpinti susisiekimo priemonėmis.

Deputatų registracija vyksta sesijos patalpose š. m. vasario mėn. 8 d. 10 — 12 val. val.

Kupiškio Apskrities
Vykdomasis Komitetas

Saviveikla Subačiaus valsčiuje

Subačiaus stoties miestelio meno saviveiklos ratelis dabartiniu metu repetuoja 3 — jų veiksmų komediją „Gyvieji numirėliai“, su kuria netrūkus pasirodys visuomenei. Tai, be abejo, sveikintinas dalykas, kad jaunimas nesnaudžia. Tačiau reikalinga šiam meno kolektyvui priminti, kad jis per visą gyvenimo laiką nepastatė nė vieno tarybinio veikalo, ko ypatingai pageidauja visuomenė.

M. Martynaitis

„Moksleivių auklėjimas“ Subačiaus gimnazijoje

Tarybinė vyriausybė ir bolševikų partija skiria ypatingą dėmesį jaunosios tarybinės kartos auklėjimui.

Suprantama, kad išaugus dideliui skaičiui mokinių, reikalinga žymiai daugiau gerų tarybinių pedagogų, kurie mokėtų išauklėti jaunąją kartą tikrais tarybiniais patriotais. O to jokių būdu nebus galima pasiekti, jeigu patys mokytojai nebus įsisavinę pagrindinių tarybinio mokslo principų, nebus susipažinę su bolševikų partijos istorija, jos vadų ir kūrėjų — Lenino ir Stalino gyvenimu ir veikla.

Nesenai įvykęs LKP(b) CK XV-sis plenumas kaip tik išskėlė eilę rimtų trūkumų ir klaidų, daleistų mokytojų darbe, auklėjant jaunąją kartą. Plenumas griežtai kritikavo laikuriose mokyklose pasireiškiančią buržuazinę — nacionalistinę ideologiją, pūvančios vakarų kultūros garbinimą, klerikalų skverbimąsi į mokyklas ir t. t.

Tokių reiškinų pasitaiko ir mūsų apskrities mokyklose. Paimkime, kad ir Subačiaus gimnazija. Čia pas kai kuriuos mokytojus dar yra daug užsilikusio fašistinio raugo. Jau tas faktas aiškiai liudija, kad per dvejus metus gimnazijos pirminė komjaunimo organizacija nepriėmė nė vieno naujo VLKJS nario. Šiuo metu gimnazijoje bendras mokinių skaičius siekia 350. Tuo tarpu, iš jų tik 5 komjaunuoliai. Mokytojai nusišalino nuo visuomeninio — organizacinio darbo, vengia išstoti prieš mokinius su pranešimais apie komjaunimo organizaciją ir t. t.

Pritvirtinta užsiimti su komjaunuoliais ir mokiniams mokytoja drg. Stankūnaitė nuo mokslo metų pradžios tik vieną kartą pravedė pasikalbėjimą su mokiniais apie komjaunimo organizaciją. Tačiau ji pati, nežinodama komjaunimo organizacijos struktūros ir jos uždavinių, nieko konkretaus mokiniams negalėjo pasakyti. Ne paslaptis, kad dauguma Subačiaus gimnazijos ne tik mokinių, bet ir mokytojų kaip, pav., Žilinskaitė, Stankūnaitė, Steponavičius ir kiti dar neatsikratė religinių prietarų. Paklausus mokytoją drg. Steponavičių, kodėl neauga gimnazijos komjaunimo organizacija bei pionierių eilės, jis atsako: „Tai ne mūsų reikalas. Tuo rūpintis turi tik komjaunimo organizacijos sekretorius arba komsorgas“. Toliau tas pats mokytojas per pamoką ragino mokinius stoti į komjaunimą, sakydamas: „Stokit, mokiniai, į komjaunimą, nes mums Apskrities Komjaunimo Komitetas ramybės neduoda“. Steponavičius taip pat nežino, kaip reikia apiforminti įstoji-

mo į VLKJS eiles dokumentaciją.

Šis faktas aiškiai pasako, kad Subačiaus gimnazijos kaimiečiai mokytojai atsilikę nuo gyvenimo, jie neskaito laikraščių, nesilaviną politiškai. Čia nėra leidžiamas mokytojų kolektyvo sienlaikraštis, neveikia politlavinimosi ratelis. O ką gi, kalbėti apie gimnazijos mokinių leidžiamus sienlaikraščius. Peržvelgę kiekvieną sienlaikraštį be kokio nors vieno kito beidėjimo eilėraščių apie gamtą ar kokio nors šventinio straipsnio, čia daugiau nieko nerasime. Neišvystyta kritika ir savikritika, neiškeliami mokslo pirmūnai ir atsilikėliai, neatsispindi gimnazijos dalykinių būrelių veikla. Tokia padėtis ramiai stebi gimnazijos direktorius drg. Karazija ir sienlaikraščiams vadovaujanti lietuvių kalbos mokytoja Žilinskaitė. Aišku savaime, kad vadovaujant mokytojai Žilinskaitėi, sienlaikraščių turinys nepagerės, nes ji pati neturi jokios politinės nuovokos ir vokiečių okupacijos metu buvo aktyvi lietuviškai — vokiškųjų nacionalistų pagalbininkė. Pas ją dar daug yra supuvusios vakarų kultūros garbinimo liekanų, todėl ir nenuostabu, kad Žilinskaitė, kaip lietuvių kalbos mokytoja, per pamokas duoda mokiniams rašyti tik beidėjines temas, nors yra faktų, kad patys mokiniai prašo duoti tarybinių temų rašomiesiems darbams.

Toliau. Nors visuose knygynuose bei švietimo skyriuose yra iki valiai tarybinės laidos lotynų kalbos vadovėlių, tačiau Subačiaus gimnazijoje dar ir dabar vartojami smetoninio reakcionieriaus ir klerikalo Jokanto lotynų kalbos vadovėliai.

Dėl tokių nenormalumų Subačiaus gimnazijoje didelė kaltė tenka ir valsčiaus partinei bei komjaunimo organizacijoms LKP(b) Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. Liepa — retas svečias Subačiaus gimnazijoje. Jis nesiteikia praveisti paskaitų bei pasikalbėjimų su mokytojais ir mokiniais, nedalyvauja mokytojų daromose posėdžiuose. Taip pat su gimnazija tamprių ryšių neturi ir LLKJS Valsčiaus Komiteto sekretorius drg. Silickas, kuris, kad ir gerai žino padėti gimnazijoje, nesima priemonių praleistas klaidas ištaisyti. Tuo reikalinga nedelsiant susidomėti ir Apskrities Liaudies Švietimo skyriui, kad čia minėtos klaidos daugiau nebepasikartotų. Tarybinėms mokykloms reikia gerų tarybinių pedagogų, kurie, nesigailėdami jėgų, dirbtų liaudies gerovės pakilimui, auklėtų jaunąją kartą komunistinėje dvasioje, atsidavusiais tarybinės tėvynės patriotais.

M. Majonis

TARPTAUTINĖ APŽVALGA

Dabar jau daugeliui ir Vakaruose aišku, jog „Maršalo planas“, kuris jo autorių ir reakcinės tautos vaizduojamas kaip priemonė „išgelbėti“ Europą, siekia vieno tikslo — pavergti Vakarų Europos šalis.

„Maršalo plano“ esmė yra ne „pagalba“ Europai, o Amerikos imperialistų siekimas išgelbėti JAV iš negailestinai prisiartinančios ekonominės krizės Europos apiplėšimo sąskaita.

Bet reikalas ne tik tas, jog Amerika siekia pajungti Europos šalis savo politinei ir ekonominei įtakai.

JAV planai eina žymiai toliau. Apie tai visu aiškumu liudija JAV karo ministro Forestolio kongrese pasakyta kalba. Jis reikalauja kaip atlyginimo už „pagalbą“ karinių bazių Amerikai vakarinėse Europos dalyse. Jis taip pat siūlo šalims — „Maršalo plano“ dalyviams — sutikti su jų karinių jėgų susivienijimu JAV vadovaujant. Vienu žodžiu, Forestolis siūlo pakartoti patirtį, Amerikos padarytą Vakarų pusrutulyje. Kaip žinoma, Amerikos imperialistams pavyko iš pradžios primesti Lotynų Amerikos šalių „bendros gynybos“ planą, o po to, ginklų standartizavimą, paverčiant, tuo pačiu, tas šalis Amerikos priedėliu.

Atviri Forestolio pareiškimai sukėlė didelį nerimą net ir tarpe tokių, kas savo laiku džiugiai sveikino „Maršalo planą“. Paskutiniu metu daugelis Švedijos laikraščių grei-

ta forma reiškė savo nepasitenkinimą JAV planais.

Laikraštis „Ekspressen“, pavyzdžiui, vedamajame raše: „Kai Forestolis atvirai pareiškė, jog tiki, kad karo ministerijai bus lemta koordinuoti 16 vakarinių Europos šalių ginkluotą pajėgą, tai jis tuo patvirtino nuolatinius rusų bei jų draugų tyrtinimus, apie tai, jog už „Maršalo plano“ slepiasi tam tikri strateginiai siekimai... Savo atvirumu Amerikos ministras pastatė 16 Europos šalių į gana nemalonią padėtį“.

Pastaromis dienomis atstovų rūmuose kalbėjo Britanijos užsienio reikalų ministras Bevinas. Jo kalba išreiškė leiboristinės vyriausybės užsienio politikos programą. Jeigu atmesti Anglijos ministro puolimus prieš TSRS ir naujos demokratijos šalis, o taip pat užjūrio šeiminių veiksmų pagyrimą, jo kalbos esmė yra Europos suskaldymas ir buržuazinių vakarinių valstybių bloko sudarymas. Tuo pačiu, Anglijos „socialistinės“ vyriausybės ministras pakartojo naujo karo kurstytojo Čerčilio projektą dėl „Vakarų bloko“ sukūrimo. Bevinas padeda Maršalui sukalti „Vakarų Europos šalių suvienijimą“. Tas „suvienijimas“ reikalingas Amerikai, kad būtų jai patogiau valdyti Europos šalis, pavergtas JAV pusiau kolonijomis, ir kurstyti karines bazines.

Ką gali faktinai duoti tokio „Vakarinio bloko“ suku-

rimas Vakarų Europos šalių tautoms, galima spręsti iš Amerikos ir Anglijos imperialistų šeiminkavimo vakarinėje Vokietijoje rezultatų. JAV ir Anglija atnešė vokiečių tautai skurdą ir badą, išstumė šalį į ekonominę katastrofą.

Planuojamojo „Vakarų bloko“ atramos tašku Anglijos — Amerikos imperialistai nori padaryti vakarinę Vokietiją. Kad ir kiek Amerikos generalas Klejus ir Anglijos generalas Robertsonas stengtųsi įrodinėti, jog Frankfurte prie Maino pasitarime priimtas nutarimas turi ekonominių priemonių pobūdį, j'ems nepavyks apgauti viešosios nuomonės.

Tikrąjį Klejaus ir Robertsono priemonių tikslą išskėlė aikštėn Berlyno Kontrolinės Tarybos narys nuo TSRS maršalas Sokolovskis.

„Vakarinių vokiškų ekonominių organų pertvarkymų pavidalu — pareiškė maršalas Sokolovskis — amerikiečių ir fričių kariniai organai Vokietijoje faktiškai ėmė kurti separatinę Vokietijos vyriausybę Bizonijoje“.

Bevinas, Maršalo ir kitų Amerikos „pagalbos“ šalininkų skaldomieji veiksmai sukėlė griežtus demokratinių sluoksnių, kovojančių už tvirtą taiką, protestus. Visose Vokietijos zonose pastebimas demokratinio sąjūdžio, nukreipto prieš Anglijos — Amerikos imperializmą, pakilimas.

V. Michailovas

Komjaunimo gyvenimas

Kai komjaunimo organizacijos sekretorius nesirūpina

Dar nesenai įkurtame Gelažių valsčiuje, jau daugiau metų laiko, sudaryta pirminė komjaunimo organizacija, kuri savo eilėse turi 10 VLKJS narių. Tačiau, nesant gero vadovo, ši komjaunimo organizacija, galima sakyti, visai nieko nedirba. Dabartinis pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius drg. Krestovas komjaunimo darbą visai apleido. Jis net nesurenka laiku VLKJS nario mokesčio, o ką gi kalbėti apie organizacinį darbą su nesąjungintu jaunimu. Darbo

valstiečių jaunimo šiame valsčiuje yra daug, tačiau su juo niekas neužsiiminėja, todėl ir ko jaunimo organizacija neauga.

Drg. Krestovas nesutvarko Gelažių miestelyje esančio liaudies klubo, kurio langai išdaužyti, o ant grindų didžiausios krūvos šiukšlių. Juk liaudies klubas kaip tik ir gali būti masinio darbo su nesąjungintu jaunimu vieta, rengiant su jais meninius vakarus, pranešimus, pasilinksminimus ir t. t.

Be to, čia neveikia komjaunimo organizacijos politlavinimosi ratelis, todėl ir komjaunuoliai mažai politiniai išsilavinę. Jie nežino VLKJS įstatų ir, išvykę į apylinkes, negali valstiečiams atsakyti į nesudėtingus klausimus.

Reikėtų šia komjaunimo organizacija susidomėti LLKJS Kupiškio Apskrities Komitetui ir iš pagrindų pagerinti komjaunimo organizacijos darbą.

M. Laurynaitis

Naikinkime vilkus ir vanagus

LTSR Ministrų Tarybos nutarimu vilkai ir vanagai galima medžioti ištisus metus. Už kiekvieną sumedžiotą vilką ir vanagą mokamas labai didelės premijos. Pav.: už vilką, be odos vertės, dar mokama piniginė premija iki 300 Rb. Už vanagą — 50 Rb. Kad gauti šias premijas, reikalinga pas apskrities medžioklės inspektorius surašyti atitinkamą aktą, vilko odą perduoti Gyvulių Paruošų Kontorai, o vanago koją pristatyti apskrities medžioklės inspektoriumi.

Vilkų ir vanagų naikinimas yra kiekvieno medžiotojo pa-

reiga. Tam reikia žinoti keletą medžiotojų ir varo-

Vilkams medžioti yra 2 pagrindiniai būdai: medžiojimas vasaros metu ir medžiojimas žiemos metu.

Šiuo metu aktualus yra medžiojimas žiemos metu, nes yra pats tinkamiausias medžiojimui sezonas. Medžioti žiemos metu galima (jeigu taikoma vilkams ir vanagams) šiais būdais:

- 1) Bendros didesnio masto medžioklės su varovais.
- 2) Medžioklės apsupimo vilkų su vėliavėlėmis.
- 3) Medžioklės ant greitųjų,

su keletu medžiotojų ir varo-

Medžiotojai taip pat privalo naikinti ir prėšriuosis paukščius — vanagus, nes jie valstiečiams pridaro gana daug žalos, naikindami naminius paukščius.

Kiekvienas medžiotojas privalo atsiminti, kad vilkų ir vanagų naikinimas yra jo garbinga pareiga ir tą jis turi įgyvendinti, aktyviai prisidedamas prie vilkų ir vanagų išnaikinimo.

V. Kiškis

Atsak. Redaktorius A. DAGELIS